

Nr 229.

Av herr **Bernström m. fl.**, om *Hörningsholms fästnings bibehållande i materialreserv m. m.*

Genom beslut av 1925 års riksdag skall Hörningsholms fästning nedläggas, oaktat de skäl, som motiverade fästningens tillkomst, numera hava fått en i väsentlig mån ökad betydelse.

Försvarsanstalterna vid Södertälje kanal äro avsedda att hindra fientliga sjöstridskrafter inträngande genom nämnda vattenled, som direkt förbinder huvudstadens vidsträckta hamnområden med Östersjön. Ett spärrande av Södertälje kanal utgör fördenskull endast ett tillämpande av den för Stockholms försvar hittills gällande principen, att det i varje vattenled, på vilken fientliga sjöstridskrafter kunna nå huvudstaden, hinder måste resas för ett fientligt framträngande. Om sålunda här berörda försvarsanstalter varit nödvändiga, så länge Södertälje kanal existerat, så är detta numera i långt högre grad fallet, sedan kanalen blivit fördjupad och dess strategiska betydelse härigenom väsentligt ökad.

Det må i detta sammanhang jämväl erinras om att Hörningsholms fästning allttjämt kan fylla den viktiga uppgiften att förhindra fientliga sjöstridskrafter att förstöra den över Södertälje kanal ledande järnvägsbron. Därest ett sådant förstörande lyckades, skulle en av landets långsgående järnvägsförbindelser bliva avbruten, vilket förhållande vid krigstillfälle torde kunna få de betänkligaste följder.

Av vad ovan blivit anfört synes det ofrånkomligen nödvändigt, att inloppet till Stockholm genom Södertälje kanal allt framgent genom fasta försvarsanordningar skyddas mot sjöstridskrafter. Vid sådant förhållande synes ock Hörningsholms fästnings bibehållande i en eller annan form vara för riksförsvaret av den största betydelse.

Det må därjämte framhållas, att ett nedläggande av Hörningsholms fästning sannolikt skulle innebära, att därstädes belägna baracker m. m., vilka äro bokförda till ett värde av 131,000: — kronor och befinna sig i mycket gott skick, försåldes. Ifrågavarande byggnader synas nämligen svårigen kunna användas för annat statsändamål. På grund av barackernas läge m. m. är det emellertid uppenbart, att någon byggnadernas värde motsvarande summa icke kan erhållas genom deras försäljning. Däremot kunna de, därest de underhållas, vara av den största nytta för övningarna vid kustartilleriet, vilka med hänsyn till de uppgifter, som i krig kunna tillkomma

nämnda vapen, i viss utsträckning böra äga rum jämväl utanför de fästningar, där personalen i fredstid har sin ordinarie förläggning.

De ökade kostnader, som skulle föranledas genom Hörningsholms fästnings bibehållande i materielreserv, bliva av mycket ringa omfattning. Personal för byggnadernas och materielens vård och underhåll torde nämligen liksom hittills kunna lämnas från Vaxholms fästning. Anslaget till befästningar, kustartilleriets kaserner m. m. torde böra ökas med 1,200 kronor. Likaledes synes anslaget till kustartilleriets materiel böra ökas med 1,000 kronor. Kostnaden för tillsyningsman, som hitintills utgått med 600 kronor årligen, är, enligt vad vi erfärit, medräknat i det belopp, som i bil. 79 till kungl. propositionen till innevarande års riksdag upptagits under rubriken Vaxholms fästning. För nästkommande budgetår behöves fördenskull för detta ändamål intet särskilt anslag.

Man kan således utan tvekan fastslå, att de erforderliga kostnaderna äro försvinnande i förhållande till de betydande fördelar, som genom fästningens bibehållande stå att ernå.

I överensstämmelse med vad vi sålunda anfört få vi hemställa, att riksdagen ville besluta,

att Hörningsholms fästning bibehålles i materielreserv,
att ordinarie reservationsanslaget till befästningar, kustartilleriets kaserner m. m. för budgetåret 1926—1927 ökas från 500,000 kronor med 1,200 kronor till 501,200 kronor, samt

att ordinarie reservationsanslaget till kustartilleriets materiel för samma budgetår ökas från 700,000 kronor med 1,000 kronor till 701,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1926.

Erik Bernström.

Bj. Holmgren.

Birger Christenson.